

Eitt ljós á gøtu míni

v/ Johs. A. Næs

Og fleiri og fleiri, sum trúðu, lögðust til hjá Harranum, ein fjöld bæði av monnum og kvinnum (Ap. søg. 5, 14).

Hetta varð hildið at vera, sum tað átti at vera í tí fyrstu kristnu tíð, at tað stóðugt vóru fólk, sum lótu seg frelsa, og sum so komu at finna sær pláss millum tey trúgvandi, og sum á henda hátt komu at luttaka í virki teirra trúgvandi, í sorgum og gleði teirra, og tey fingi her tað, sum brøðranna felagsskapur gevur.

Nú á døgum er ofta so statt, at bara vit ikki falla heilt frá, skulu vit vera glað. Her má vera nakað skeivt. Tað er rætt, at vit ikki skulu trýsta nakað fram og tí mugu spyrja: eru oddamenninir møddir? Er trúgv teirra vikknað? Ella eru tað tey trúgvandi, ið eru spjodð og nú siggja ljót og ófýsin út?

Eg haldi, at vit skulu heita inn í loyndarkamar okkara, tala við Gud um hesar spurningar og biðja hann vísa okkum, um brek ikki eru hjá okkum.

Vit mugu vera villig at lata okkum leiða av Gudi í slíkum málum.

Hvussu er støða mín í dag?

Eri eg líka glaður um Guds fólk nú, sum eg var tað fyrr?

Eri er líka heitur í andanum, um, at onnur mugu verða frelst? Biði eg um, at liðið má vaksa, ella skammist eg við tann krossfesta mannin? Hann skammaðist ikki við meg!!!

Harri Jesus, lær okkum at liva nær til æru og gev okkum náði til at siggja flokk tín vaksa dag um dag.

Har var einki at siggja

Í Tingakrossi tann 3. maí í ár skrivaði Marius Johannesen eina grein, sum hann nevnr „Har var einki at siggja“.

Greinin er um syrgiligu hend-ingina í Nólsoy um hetta mundið. Ein av lesarum okkara hevur biðið okkum endurprenta grein-ina og gera vit tað hervið við loyvi frá Marius Johanne-sen.

Soleiðis sigur Tingakross-ur, at logreglan málber seg, tá ið hon greiðir frá kanningini h av deyða nólsoyinginum, sum so

nógv rok var um herfyri í summum blóðum manna.

Nei, tað bar tí, har átti onki at vera at siggja við líkuppskurðin, tí sárini, su verða sett í sinnið, tey sárligu sárini, sum eitt menniskja verður fyri av sínum medmenniskjum, teim siggjast ongi arr eftir. Men arrini eru korti-ni har, tey er bara ósjón-lig, men nýta minst líka so fast, ja heilt so nógv fast-ari enn líkamligu sárini, sum okkum kunnu vera fyri.

Hetta er tíverri ikki fyrsti hatifuglurin, sum hevur kent seg noyddan at sleppa sær burtur úr happingum við at taka sitt egna liv.

Vit kunnu bara lesa av-bera vælskrivaðu, men so syndarliga óhugnaligu stuttstøguna hjá Heðini Brú, Bolla í Grágerði.

Evangeliska røddin

Føroyska sendingin frá Trans World Radio, Monte Carlo hoyrist hvørt mánakvöld kl. 21.45 GMT (Før. tíð kl. 22.45), á millumbylgju 205 m. (1466 kHz).

Mánakvöldið 3/6 talar Rodmundur Nielsen.

Evni: „Jesus hin krossfesti“.

Sangur: Felagssangur úr Ebenezer.

Gudstænastur trinitatissunnudagur

Sumba kl. 12 altargongd Bj. Bæk; Mykines D. Johanne-sen; Havnar kirkja altargongd H. J. Joensen; Eiði kl. 11 altargong (talvan gongur fyri missionshúsið) E. Olsen; Sandvík kl. 12 J. Bæk; Rituvík altargong J. Kass; Hvalvík kl. 12 M. R. Jacobsen; Tvøroyri kl. 11 altargongd B. Hansen.

Meinigheithshúsið í Havn

Sunnudagin er, vegna vígsluna av nýggja menigheiths-húsinum, eingin sunnudagsskúli. Vígslan fer fram sunnudagin kl. 4 sp. (sí lýsing í blaðnum).

80 ár. Í gjár varð Maria Mikkelsen (Mia á Støðini) í Syðrugøtu, 80 ár. Hon er burturstødd.

75 ár. Í dag verður Ragnar Ragnar Rasmussen á Eiði, vanliga nevndur Ragnar í Koltri, 75 ár.

Gullbrúðleyp. Sunnudagin kunnu hjúnini Henrietta og Petur Petersen, Oyndarfjørður, halda gullbrúðleyp. Borðreitt verður í itróttarhøllini kl. 7.

40 ára starvsdagur. Leygardagin 1. júní hevur Edmund Danielsen, Sørvágur, starvast hjá P/f N. Niclasen í 40 ár.

25 ára starvsdagur. Mánadagin 27. maí hevði Hildibjart Johansen, stjóri á Løjvningargrunni Skipsfiski-manna, 25 ára starvsdag.

Bolli var ikki rættiliga sum hini, men hann gjørdi seg ikki inn á nakran, læt síni medmenniskju fáa frið, men sjálvur fekk hann ikki frið, varð sárliga pindur av sínum javn-aldrum, so at lívið gjørdist eitt helviti hjá honum.

„Menniskjuni kendi hann, undir teirra dóm vildi hann ikki, tá heldur undir Guds dóm. Og so læt hann hurðina upp og fór út í myrkrið. Villur av ræðslu rann hesin maðurin. Aftan fyri hann var menniskjans dómur, yvir sær kendi hann Guds dóm, og frammanfyri var tað svart bergið vesturi á Skúta. Og hatifuglurin valdi tað svart bergið.“

Hatta var Bolli í Grá-gerði, og hann aldi svart bergið. Men tað hava verið fleiri Bollar enn hann í Føroyum, tíverri, Bollar, sum ikki hava fingið frið at liva liv sitt fyri sínum medmenniskjum, sum altíð eru til reiðar at piska tann fuglin, sum ikki er rættiliga tað sama, sum tey sjálv eru. Summir av heisum Bollunum liva alt

lívið undir piskan, argan og happi og sleppa ongan-tíð undan tí, fyrr enn tey verða potað niður í rold-ina, sum tey eru komin av. Men aðrir, og teir eru ikki so fáir, velja svarta bergið sum Bolli í Grá-gerði og sleppa sær á tann hátt undan happingum í teirri vón, at Várhara er miskunsamari enn med-menniskjuni, sum ongan-tíð hava sýnt várkunn.

Júst í hesum døgum er ein slíkur sorgarleikur farin fram er í granna-lagnum. Ein Bolli, sum ikki var rættiliga sum fólk flest, og tiskuldi hann happast og happast við lit. Og tað endaði hjá hesum Bolla sum hjá so mongum øðrum Bolla að-ur. Hann orkaði ikki meir, hevði fingið bæði likam-ligt og tað, sum uppafur verri var, sárligt mein, so at hann valdi at sleppa sær undan happingum, valdi tað svart bergið.

Men vit, sum eftir liva, ugga okkum við, at ongi arr sòust eftir á kannaði likaminum, og sálararrini siggjast tibetur ikki!

Í mun til

Orðið munur er vanligt orð. Munur á. Pætur hevur munin. Tað gjørdi honum mun. Dagamunur sæst á grasinum. Mong, mong onnur dømi eru, hvussu ið vit skulu brúka orðið munur.

Vit sòtu nøkur fólk á fundi. Málmaðurin, Sofus Joensen var eisini á fundinum. Ein maður segði tá í mun til. Sofus Joensen tók tað heldur harðliga til orðanna: „Í mun til er ikki føroyskt.“

Drongurin er stórur í mun til sin aldur, soleiðis stóð skrivað.

Drongurin er stórur eftir aldrinum, munnu tey, ið vanda sær um málið, ikki siga soleiðis?

Roknað verður við fleiri yvirnáttingum í ár í mun til í fjór, svaraði hann, ið spurður varð.

Hann kundi heldur havt svarað: Vit vænta, at í ár fara fleiri at liggja nátt enn í fjór.

Figgjarlóguruppskotið er vaksið við 15 procent-um í mun til figgjarlóguruppskotið seinasta ár, ikki er óvanligt, at soleiðis verður sagt; men ikki er tað gott føroyskt mál.

Latum okkum heldur siga: Figgjarlóguruppskotið í ár er 15 procent hægri, enn figgjarlóguruppskotið í fjór.

Dreingir tíma ikki so væl at keypa klæði í mun til gentur, segði ein kona.

Dreingir tíma ikki so væl at keypa klæði sum gentur, munnu fólk ikki siga soleiðis?

Hvussu metir tú møguleikarnar við Svalbard í mun til ta góðu tíðina í Grønlandi? spurdi blaðið ein skipara.

Hvat heldur tú um møguleikarnar við Svalbard, tá ið tú hugsar um ta góðu tíðina í Grønlandi?

Væksturinn hevur ikki verið stórur í mun til 1982.

Væksturinn hevur ikki verið stórur borin saman við 1982, man vera tað betra málbrúkið.

Bæði tangaskip og onnur skip verða bumbað, og tað ikki í mun til, hvørjum landi tey eru úr.

Bæði tangaskip og onnur skip verða bumbað, hvadani tey so eru, latum okkum heldur siga so-leiðis.

Í mun til er ikki føroyskt, segði málmaðurin.

Sv. T.

23. maí fingi Jacobina og Hannis Nicla-sen, Norðdepil, ein son.

26. maí fingi Kristin og Finn Stampe, Klaksvík, ein son.

Brúðleyp

Í dag giftast í Havnar kirkju Elsba Guttesen og Eivind Danielsen.

Brúðleypadr.: Djúpa-gilsvegur 8, Tórshavn.

er at halda seg til loyvdu ferðina

ff